

PROGRAMA

El programa de la desena temporada d'*Exaudi nos* presenta un panorama de la polifonia del s. XVI, especialment la que es produí a la ciutat-estat de Venècia. D'una banda, el motet *Da pacem Domine* representa la temàtica religiosa, en llatí; al cantó oposat, les *Villanesche*, on el madrigal adopta les maneres de danses i cançons tradicionals, sovint en to humorístic. Entremig hi ha dos estils característics del nord d'Itàlia, i especialment de Venècia: els motets civils, dedicats a senyors postfeudals, i els madrigals sobre els sonets de Petrarca. Tant l'un com l'altre representen sengles síntesis entre els dos estils que l'Antiguitat considerava incompatibles: el de la música sacra i el de la profana.

Aquí s'aprecia la diferència entre el madrigal corrent a tota Itàlia, i el venecià, que estableix Willaert. Aquest darrer s'enfronta al repte de posar música a la poesia de Petrarca: una gosadia que va haver d'esperar dos-cents anys. Mestre de capella de Sant Marc, Willaert es va trobar aviat envoltat d'humanistes per als qui les lletres (no com ara) eren l'essència de la cultura. Entre ells hi havia el cardenal Pietro Bembo, decisiu en la recuperació de l'obra de Petrarca, i de la seva elevació a model de la llengua literària italiana. Willaert s'inclina davant la complexitat sintàctica, mètrica i prosòdica de l'art petrarquian, i dóna al madrigal un perfil que podríem dir minimalista, per no entelar, musicalment, cap detall de la seva delicada bellesa. La seva *Musica nova* de 1559, un dels cims de l'art de la polifonia, reposa quasi del tot sobre el preciós text que vol servir.

Finalment, mereixen esment les *Greghesche*, uns madrigals sobre textos d'Antonio Molino que barregen agosaradament la llengua veneciana amb mots manlevats del grec. Són peces paròdiques, que conserven un humor tot peculiar, en la distància. Curiosament, una d'elles és un homenatge fúnebre a Willaert per part d'Andrea Gabrieli, que el va succeir a la catedral de Sant Marc. És també la peça que clou la nostra selecció.

Concert
Durate!

**Sala de Llevant de la Biblioteca
de Catalunya**

Diumenge 29 de maig a les 7 del vespre

EXAUDI NOS

Exaudi nos és una formació mixta, vocal i instrumental, dedicada a la recerca i el conreu de la música sacra. Els seus membres, músics versàtils, volen cercar amb el públic un diàleg nou. Un diàleg sobre els orígens i la crisi de la nostra modernitat, o sobre el sentit espiritual i actual de la música d'arrel cristiana.

Creat a Viena a la dècada dels vuitanta per Joan Grimalt, **Exaudi nos** va començar una segona etapa a Catalunya a partir de l'any 2000. L'any 2001 va dur a terme la primera producció pròpia, *El càntic dels càntics* de Palestrina: una selecció d'aquests motets, instrumentats per a l'ocasió, fou interpretada a Barcelona, Terrassa i Roma.

Seguint la tònica d'instrumentar per a conjunt mixt vocal-instrumental, els programes del grup s'han anat succeint fins avui. En els darrers anys el grup s'ha centrat en el patrimoni musical hispànic, recuperant i revivint la polifonia dels segles XVI-XVII. La presentació dels programes tendeix a posar en relleu els lligams entre els repertoris sacre i profà, i trencar les barreres que sembla que els separin.

Els integrants d'*Exaudi nos*:

• Cantus	Isabel Juaneda
• Altus	Elisenda Arquimbau
• Tenor	Lluís Arguijo
• Quintus	Josep-Ramon Olivé
• Bassus	Xavier Pagès
• Viola de mà	Edwin García
• Orgue, direcció	Joan Grimalt
• Producció executiva	Gloria Habes

Per a més informació: www.exaudinos.org

Biblioteca
de Catalunya

1. A. Willaert	<i>O socii, durate</i>	Motet profà
2. C. de Rore	<i>Tout ce qu'on peut en elle voir</i>	Madrigal à 4
3. C. de Rore	<i>O sonno</i>	Madrigal à 4
4. Ph. Verdelot	<i>Quanto sia lieto</i>	Madrigal à 2
5. R. Lassus	<i>Ove le luci giro</i>	Madrigal à 5
6. A. Willaert	<i>Inclite dux</i>	Motet profà
7. A. Willaert	<i>Salva nos ab excidio</i>	Motet profà
8. R. Lassus	<i>Susanne un jour</i>	Madrigal à 1
9. A. Willaert	<i>Amor mi fa morire</i>	Madrigal-ballata à 4
10. A. Willaert	<i>Vecchie letrose</i>	Villanesca à 4
11. A. Willaert	<i>Un giorno mi pregò</i>	Villotta à 4

PAUSA

12. R. Lassus	<i>Da pacem Domine</i>	Motet religiós à 5
13. A. Willaert	<i>Tant'alto sei, signore</i>	Madrigal à 5
14. Ph. Verdelot	<i>Madonna qual certeça</i>	Madrigal solo
15. A. Willaert	<i>Onde tolse Amor</i>	Madrigal à 5
16. A. Willaert	<i>Giunto m'ha Amor</i>	Madrigal à 5
17. Francesco Canova del Milano	<i>Ricercare n° 2 per a la viola de mà</i>	
18. A. Willaert	<i>I begli occhi</i>	Madrigal à 5
19. D. Grisonio	<i>Vu hà ben casun</i>	Greghesca à 5
20. A. Willaert	<i>Dulce padrun</i>	Greghesca à 5
21. A. Gabrieli	<i>Sassi, palae</i>	Greghesca à 5

EXAUDI NOS